Pregaria.cat

Entrada

Portes tancades

Evangeli de Sant Joan 20, 19-21.

19 Al capvespre d'aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles, per por dels jueus, tenien tancades les portes del lloc on es trobaven. Jesús va arribar, es posà al mig i els digué:

--Pau a vosaltres.

20 Dit això, els va mostrar les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. 21 Ell els tornà a dir:

--Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.

Saps, tinc totes les portes tancades.

Ja estic escarmentat d'obrir-les.

Val més sentir-te segur en els teus límits

que exposar-te a paranys que no serveixen per a res.

Creus que estàs segur perquè has tancat totes les portes del teu interior. Ni surts ni deixes entrar. Només tu. I què, fins quan? Guardes les formes, ets una persona educada, no faltaria més. Però ni entrada ni sortida.

I si un dia obro, i entra un pobre!

I si un dia obro i m'enamoro!

I si un dia obro i m'atraquen!

I si un dia obro, i entra Déu!

Penses: fora riscos. Et sents més segur, però tant sols te'n sents: possiblement estàs més insegur que mai. La veritat, amic meu, quin avorriment, quina monotonia, quina manca de desig. Estàs ja en fase terminal.

En part tens raó, com sempre.

Aquestes parets són tan conegudes,

I el mateix aire es fa irrespirable.

No tinc ensurts, però potser jo sóc un ensurt.

Jesús entra amb les portes tancades i els cors carregats de por. No hi ha parets ni murs per a Ell. Entra, i primer mira. Cap refús. Diu aleshores: *Pau a vosaltres.* Des del fons comunica la serenitat pròpia de l'Altre. Ha arribat. Joia... és cert, has entrat.. i obres per tal de que tu surtis. Et confia una missió. Tu mateix obres les portes i surts. És Pasqua.

Jesús Renau sj